

Brief van hongerstakers van detentiecentrum Rotterdam aan de leden van de Tweede Kamer

S. Manuel
2615700
Detentiecentrum Rotterdam/ Vreemdelingenbewaring
Portelabaan 7
3045 AT Rotterdam

Eind mei 2013

Heer, mevrouw van de Tweede Kamer

Goede dag, ik schrijf u deze brief namens iedereen die gevangen zit in detentiecentrum Rotterdam. We schrijven jullie deze brief om aandacht te vragen voor onze situatie. Dat is ook de reden waarom we in hongerstaking zijn gegaan. We proberen niet om de Nederlandse wet tegen te werken of niet accepteren maar vragen als mensen van deze wereld om jullie aandacht.

We vinden dat het niet rechtvaardig is dat iemand die niemand kwaad gedaan heeft, 18 maanden naar een detentiecentrum moet, met een gevangenisbeleid. Sommige van ons worden zelfs na maanden vastzitten zomaar op straat gezet zonder enige oplossing. Bepaalde mensen worden zelfs naar een onbekend land gestuurd die hij/zij niet kent, nog wel met valse documenten en pasfoto, families die worden gescheiden, mensen die met goede gezondheid komen, maar na maanden gaan ze met psychisch problemen naar buiten. Nu zijn er zelfs leden van de Tweede Kamer die ons als criminelen willen beschouwen, terwijl wij alleen ons en onze kinderen eerlijke kansen willen geven.

Er zijn mensen die voor de dieren opkomen omdat ze in gevangenschap leven maar zijn wij als mensen niet minstens evenveel waard? We voelen ons nergens veilig, hier niet en in ons land van herkomst ook niet. Geef tenminste degene die zelf weg willen de kans om echt weg te kunnen gaan. Want er zijn ook veel die weg willen of nooit in Nederland wilden verblijven, maar hier toch vastzitten.

De wetten die jullie maken: de DT&V voert ze anders uit

De Vreemdelingenwet zegt, dat je in bewaring blijft zolang er zicht is op uitzetting maar voor velen van ons is er geen zicht en toch blijven we vast. Ze gebruiken valse documenten om LP's te krijgen bij de ambassades. We zitten met kleine kinderen hier; zijn dat ook criminelen? Zo kan ik blijven schrijven, maar om een lange verhaal kort te maken: we vragen jullie aandacht voor onze situatie.

Ik sta open voor een gesprek want in een brief kan je niet alles kwijt.

Met alle respect, we zullen niet eerder stoppen met hongerstaking als er niet tenminste één stap naar ons wordt gezet. We vragen niet twee of drie stappen, maar tenminste één. Want we zijn ook mensen, ook al worden we niet zo behandeld. Leven in gevangenschap en gescheiden zijn van je dierbaren is geen leven.

Alvast de vriendelijke groeten,
gevangene in detentiecentrum Rotterdam.

Handtekening: S. Manuel

Voor meer informatie,
Namens stichting PRIME
Ahmed Pouri
Tel: 06 55 36 23 13 / 06 42 48 98 68
070 30 50 415 / 070 380 30 58
Email: apouri@gmail.com